

ЗОРЯ ГАЛІШКА.

ЛЬВОВЪ. СУБОТА.

Ч. 98.

дня 25/7 Листопада 1850.

Выходитъ що Середы и Суботы. Ціна на текущее четверточе для обирающихъ въ Редакціи:
1 рен. — черезъ почты: 1 рен, 15 кр. ср.

На засѣданію дня 4. сего м. т. г. Інститутъ Ставропигіянскій относительно продажи книгъ чужихъ въ своей книжной лавцѣ заключилъ: що за всѣ книги доселъ на спродаѣсь поручени заплатитъ и за нихъ заручас, однакожъ отъ 1. стycня 1851 и млються спродаивши чужиси книги Інститутови отдать, который отদателя заквѣтовавши свой книжной лавцѣ на спрданье отдасть. Сюю обязанность пріялъ на себе именемъ Інст: Всепочтеннѣйшій г. вице-сеніоръ Сосновскій. Тоє заключеніе стало ся въ слѣствіе часто появившаго ся неладу, єму же такимъ образомъ запобѣгаєся.

Львовъ 21 листоп. 1850. Мило намъ до-
негти, що зъ блискь изъ далека запомоги на
домъ народный приходатъ, и Архідієцезія Львов-
ска и дієцезія перемиска єднимъ дѣломъ
въ томъ дѣлѣ одшевленна. — Такъ недавно
отрималисьмо изъ Слоцкого зъ парохії Мхавы
черезъ тамтейшого священника г. ч. Іоанна
Цѣханського 55 р. 59 кр. ср. и одинъ дѣ-
катъ. Имена честныхъ дателей въ скромъ часѣ
напечатаютъ са. — Обы той примѣръ ревно-
сти загрѣвалъ крѣхъ до общеполезного дѣла.

Одъ Рады Головної.

Львовъ дня 3 студня 1850. Жалуетъ
одинъ Рѣгінъ въ Оуніонъ ч. 517, що народъ

на домъ народный нищо не хоче давати. И
конетинъ, певно тамъ Селане нищо не да-
дуть, де ихъ надітоателі обоѧтни або де
по засадамъ прихолюгіи не будуть оумѣли
собѣ поступити. — Каже, що Селане бо-
ють письма. Ябожъ то конче записвати
имена тыхъ, що са того страхаютъ. До
аркбаша доїть буде записати Н. Н. и великость
гроши; Зрештокъ Селане знають добре, що є
помінникъ, и его са не страхають. — Же
тоє біє отъ надітоатела або священника за-
било, на тое маємо дободы, ибо тамъ де
священники оумѣли рѣчь добре обагнити, де
Селане познали, же то иде о добро цѣлого
народа, а затымъ и о ихъ добро и щастъ, то

ОНИ, НИМѢ СКЛАДКИ ЕЩЕ РОЗПОЧАЛИ, ЗНАЧИТЕЛЬНИ ЖЕРТВЫ ПРИНЕСЛИ.

КАЖЕ ДОПИСОВАТЕЛЬ, ЧТО ПОЛНОМОЧНИКИ НАРОДА ТОЙ ДОМЪ НЕ ОБНАЛИ.

О КОЛЬКО СОБѢ ПРИГАДВЕМЪ, ТО СМО ЧИТАЛИ ВЪ ЗОРѢ, ЧТО ОТДАНІЕ ТОГО ДОМЪ ОУЖЕ СОВЕРШИЛО СА; ВПРОЧЕМЪ МОЖЕМЪ ИЗЪ ПЕКНОГО ЖЕРЕЛА ЗАРБЧИТИ, ЧТО РИДА ГОЛОВНА ТАКЪ АКТЬ ДАРОКИЗНЫ ТКОТЕЖЪ И ОБНАТІА НЕ-БАВКОМЪ ОБНАРОДОВИТИ НАМѢРІАЕ.

ЩО ДОПИСОВАТЕЛЬ МОЖИТЬ, ЖЕ ВЗГЛАДЪ ДОМЪ НАРОДНОГО РАДЫ НАРАДНІ СА НЕ ОТБЕВАЛИ, ТО НЕ ПОНИМАЕМЪ, ЧТО ОНЪ ТЫСЬ КАЗАТИ ХОЧЕ. ВѢМЪ ОУБО, ЧТО РИДА ГОЛОВНА БЕЗВСТАННО О ТОМЪ ПРЕДМЕТЪ НАРАДЖДЕЛА, ЗОРѢ ВІКЪ МИКНІЯ, ТКОВІН ТОЛЬКО О ДОМЪ НАРОДНОМЪ ПРИХОДИЛИ, ОУМѢЩАЛА, И ОУМѢЩАТИ ВЫРЕКЛА, МНОГО АРТЫКЛОВЪ О ТОМЪ ПРЕДМЕТЪ ПОПРИГИЛНО, И ВЪ ЗОРѢ ВЫПЕЧАТАНО, НО Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ СВОГО НЕ ПРИГИЛПЪ; А ЛІЧШЕ БЫЛЪ БЫ ЗДБЛАЛЬ, ТАКЪ ПО ЧУЖИМЪ ГАЗЕТАМЪ ОБЕВѢЩАТИ ТОЕ, ЧТО НЕ КОНЧЕ ТАМЪ ОУМѢСТИТИ БЫ ПРИНДЛЕЖАЛО. АБО МОЖЕ Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ ХОТІЛБЫ, БЫ ХАТА ОДЪ ХАТЫ ХОДИТИ, И О МИКНІЯ СА ПИТАТИ? — ЗДАЕ СА ЧТО ТО Ч. ДОПИСОВАТЕЛА БОЛІТЬ, ЖЕ ВЪ РИДѢ ГОЛОВНОЙ ЧИНОВНИКИ И СКАЗЕННИКИ ЗА-СІДАЮТЬ!? МЫ МОЖЕМЪ ЕГО ОУКВІРІТИ, ЖЕ ИМЪ О ТОЕ ВСЕМЪ НЕ ХОДИТЬ, ОБЩА ПОЛЗА ИХЪ ТАМЪ СОБРАЛА, ВІКЪ КОТОРИ СА ЗГОЛОСИЛИ, И ТОЛЬКО РІСИНЫ БЫЛИ, ДО РИДА ГОЛОВНОИ СА ПРИЙМАЛИ, А ВПРОЧЕМЪ МОЖЕ БЫ ЛІПШЕ БЫЛО, ШОБЫ ЖАДНОГО ПРОГІВѢЩЕННОГО ТАМЪ НЕБЫЛО?

ЕСЛИ ЖЕ ЧИНОВНИКОВЪ И ДѢХОВНЫХЪ ОГОБЪ ОТТАГНЕМО, ТАЖЪ ИНТЕЛІГЕНЦІЯ СА ЛІШИТЬ. —

ЗЪ ТОГО ВІДКО, ЧТО ТОЕ МИКНІЕ НЕ МОЖЕ ИЗЪ ЦИФРО РІСКОГО СЕРДЦА ПОХОДИТИ. —

ЩО КАСІЄСЯ ОУРАДНИКОВЪ, КОТОРИ ТАЖЕ НА ДОМЪ НАРОД. ЖЕРТВДЮТЬ, ИЗЪ ЧОГО Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ ВНОСИТЬ, ЧТО ПРАВІТЕЛЬСТВО ПО-

ТОМЪ ТОЙ ДОМЪ ТАКЪ БЫДЕ СОЗДАНЪ, НАЗАДЪ ДЛЯ СЕБЕ ОДВЕРЕ, И ЖЕ НЕ ЗНАТИ ЧОМЪ БЫ ОУРАДНИКИ, ЧТО ПО РІСКИ ОУЧИТИСЯ НЕ ХОДЯТЪ, НА ПОМАНДТВЮ РІБЧЬ ЖЕРТВОВАЛИ, ОТВѢЧАЕМЪ: ЧТО ТАКОЕ МИКНІЕ РІСИНА НЕ ЕСТЬ ГОДНОЕ. — ІАКЪ РІСИНА ЕСТЬ ГОСТЕПРІЄМНЫЙ, ХОТЬ МОЖЕ БЫТИ, ЧТО ГОСТЬ ЕГО И ЖИТІЯ ПОЗБАВИТЬ, ТАКЪ И ВІЮДЫ ЕСТЬ РІСИНА ЦИРКИЙ, А ТАКЪ САМЪ ЕСТЬ ЦИРКИЙ, ТАКЪ О ДРГИХЪ ОБМАНЧИВО ГАДАТИ НЕ ОУМІБЕ. — КЪ БЛАГОДБТЕЛАМЪ БЫТИ ТАКЪ ДАЛЕКО ПОДОЗРѢТЕЛЬНЫМЪ ТАКЪ Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ ОУКАЖАЕ, ЕІСТЬ ПРИРОДЫ РІСИНА СО КІМЪ ИНОСТРАННОЕ, И ЕГО ЧУКІТВО ЛЮДЗКОСТИ ДВЖЕ НЕПРІЄМНО ДОТЫКАЮЩЕ. — Я ВПРОЧЕМЪ ГАДАЕ Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ, ЖЕ В. ПРАВІТЕЛЬСТВО ПОТРЕБОВАЛО БЫ ДО ТАКІХЪ ОУХВАТКОВЪ СА БРАТИ? ЄМОДЬ ДОГІТЬ ТОЛЬКО НАКАЗАТИ, ЕЖЕЛИ БЫ ЧОГО ОДЪ НАСЪ ЖИДАЛО. — ТАКОВЫЙ ПОСТДПЪ ОУ ЕКРЕЕВЪ НО НЕ ОУ АВІСТРІЙСКОГО ПРАВІТЕЛЬСТВА ДА НІКАЕСЯ —

ЖЕ Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ НЕМІЛО ТОЕ ВІДИТЬ, КОЛИ ЧИНОВНИКИ ПО РІСКИ ОУЧИТИ СА НЕ ХОЧАТЬ, ТО И МЫ ТОЕ НЕ МІЛО ВІДИМИТЬ, ОДНАКОЖЪ НАЙ НО ПЕРШЕ Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ ПОСТАРАЄСЯ О ТОЕ, ШОБЫ САМИ РІСИНЫ ОСОБЕННО ИНТЕЛІГЕНЦІЯ РІСКА, ДОВРЕ ПО РІСКИ СА ВЫЧІЛА, И РІСКОН ВЕГЕДЫ ВЪ ВІБХЪ СЛОЧАЖДЪ ОУПОТРЕБЛАЛА, А ТОГДЫ СЛАВНОЕ ДБІЛО ВЫДВІМАЕ. — На щожъ ЧИНОВНИКІМЪ ПО РІСКИ ОУЧИТИ СА, КОЛИ МАЛО КТО ИЗЪ САМЫХЪ РІСИНОВЪ ТОН ВЕГЕДЫ ДО ОУРАДОВЪ ОУПОТРЕБЛАЕ.

ЕЖЕЛИ Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ ПОТРЕБЫ ЛІППОН НІ ВЕЛИЧЕСТВЕННОЙ НАРОДНОЇ ЦЕРКВЫ ВЪ САМОМЪ СЕРДЦІ ГОЛОВНОГО ГРІДА НЕ ЧУВСТВЕТЬ, МЫ ТОМЪ НЕ ВІННИ, — ШО НАСЪ КАІАЕСЯ, МЫ ТО ДВЖЕ ЧУВСТВЕМО. —

На послѣдокъ Ч. ДОПИСОВАТЕЛЬ НАПОМІНДЪ, ЧТО ЧИНОВНИКИ НАМИ ПРЕЗИРАЮТЬ; ОДЖЕЖЪ ДОМЪ НАР. МІЕ БЫТИ СРЕДІСТВО ДО ТОГО, БЫ НАМИ НЕ ПРЕЗИРАНО, БО МІЕ НАРОДЪ ВЪ ОУМІСТВЕН-

номъ, нравственному, художественному и всякому взглаждѣвши. — Иной пользы мы зъ того не видимо, и также за то заручити не можемо. Впрочемъ мнѣніе ч. дописователя наше со всемъ не гнѣвитъ, общемъ рады бы имо мнѣнія нашихъ соотечественниковъ въ той рѣчи частше послушати.

Н. Н. Ржинъ.

Зъ Равы Русской. Доля нашихъ священниковъ чимъ разъ стася прикрѣпшю а особлико въ тыи времена, коли все пойшло въ горѣ — выдатки на житѣе домовое и на воспитаніе дѣтей значительно помножилися — однакожъ на такъ худое состояніе наше, сила то крыкѣ и клеветѣ по заграничныхъ письмахъ? Правда, причиною этого сдѣль може двохъ либо трохъ священниковъ, которыи може въ троихъ щасливѣйшихъ обстоятельствахъ однѣцъ разъ въ рокъ прѣатѣль сонхъ некорогобъ къ сему склоненію покодѣали; но чиже изъ сего выплыкає что наши священники едва только имѣютъ, абы свои найголовнѣйшии потребы покрыти? Всюда и въ каждого тажко и худо мило тѣдовъ и праць коло кавалка земли. Но пошоже надъ тымъ такъ обще знаніемъ состоянію разводитися? наї только каждый клеветникъ прїиде и загляне до каждого священнического дома и будоговоритися о своей ложи. — Теперь вопросъ ли бы тогда зла заповѣгчи? Помноженіе жалованія, и утриманье вдовицъ, сдѣль то только *ria desideria*, которыхъ таженько гдѣ дождати вѣде. И какъ самъ о себѣ постараемса. Молодшии наѣ памятаютъ на вѣдущности, и всѣми силами наѣ стараютса, абы зерно до зерна соберати теперь, бо ли прїиде са дѣтей потрѣбъ запекоювати, тогда вже вѣде поздно; потомъ (для чого блажне взаимѣнье пиро до рѣки) корыстаймо зъ теперѣшной организаціи краю нашего, которому не только маліи мѣсточки, але и села сдѣль на политическии и сдѣ-

ловїи сурѣды призначены. Земли крестьянъ теперь еще легче можна набѣти, матеріалъ цѣна еще не есть дѣже высока — Отоже треба каждомъ постаратися абы и деревеній вѣдинокъ на своимъ благомъ грѣхѣ (если вже иной неможе) поставить для сурѣдниковъ, изъ чого сакий такий процентъ може капнѣти и о шо троха приходъ побольши. — При томъ найбажнѣйшимъ есть тое шо вдовы и сироты все благий вѣтъ вѣдуть мали, черезъ шо многими непрѣемноимъ склонится. Скаже тѣ не одинъ, откѣда на тое грошей взяты? И отповѣдаю, шо треба зъ остатнаго тѣгнѣтия, ба набѣть въ найгоршомъ разѣ вазнчитися. — До сего придати належитъ, шо худоба и чадаина есть скоя, за помощью которонъ теперь въ зимѣ матеріалы можна прїпособити и ткъ мога такъ себѣ рядъ давати. На тое еще никто не жаловалися, шо прїшолъ до благого вѣта, въ которомъ и легче и спокойнѣйше вмерати. И самъ пишучи тое, ходилъ взаимѣньемъ такими стежками, а теперь найвышомъ благодареніе! маю хота не много но дещо, еже въ воспитанію монхъ дѣтей значительно ма подперае. Человѣкъ только до вѣга потребе желѣзной боли, которой въ томъ разѣ монхъ сотрудникамъ зъ сердца ткъ искренний другъ желаю. —

О комиссіяхъ для собиранія складокъ на дѣмъ народный.

(Продолженіе).

Не сподѣвались са того, абы и въ тыихъ сторонахъ, где чигло нашихъ родитељниковъ шоразъ попилѣ, и далѣй со вѣбѣмъ съ соѣднинъ племенемъ маздрекымъ слѣкается где даже и селане нашего исповѣданія опроверглати починаютъ вѣбѣды маздрекой, съ такимъ сочувствіемъ принято спрахъ нашего

доми народного. Но истинно, же и тамъ, где хотѧ въ народѣ полыскіи а но только въ церкви рѣскіи слова чути, въ тыхъ мѣстцахъ одышевленіе для рѣкого народа такы и оу насъ на чистой нашей питомой Рѣги живе въ сердцахъ всѣхъ.

Члены поманѣтыхъ, въ Ч. 97. Зори, комицій суть.

А. Комиссія окрѣжна.

Благ. госп. Іоаннъ Крѣмпфгольцъ ц. к. камеральныи совѣтникъ, благ. госп. Іоаннъ Ржѣховскій ц. к. окрѣж. комиссаръ, благ. госп. Пётръ Шербѣнскій ц. к. поборца при кассѣ собирательной, пречест. Францѣшокъ Илѣнскій крилошанъ и парохъ решовскій обр. лат. госп. Іоаннъ Тополанскій ц. к. камер. концептовый практиканть, благ. госп. Рабинъ окрѣжный громады еврейской.

Жены: Благ. госп. Марія Твертановска сопрѣдка криминального совѣтника, благ. госп. Конарска сопр. ц. к. окрѣжного секретаря.

Б. Комиссія мѣстцева Решовска.

Пречест. Францѣшокъ Илїнскій тит. крилошанъ и парохъ Решовка обр. лат. пречест. Іоаннъ Дѣвѣцкій катехита гимн. Решовскій обр. лат. пречест. Юліанъ Ганачевичъ парохъ Залѣса и Решовка обр. гр. кафт. госп. Пётръ Шербѣнскій поборца ц. к. собирательной кассы, госп. Игнатій Шайтеръ купецъ и обыватель Решовскій, господинъ Вильгельмъ Третьяковъ физикъ мѣста ир., господинъ Вайнбергъ купецъ и обыватель Решовскій ир.

Жены: Благ. госп. Матильда Зандлеръ сопрѣдка ц. к. окрѣжного комиссара, благ. госп. Рѣтеръ сопр. доктора медицины, благ. госп. Паньковска обывателька решовска

В. Комиссія деканальна Канчѣцка.

Пречест. Іоаннъ Качковскій деканъ Канчѣцкій и парохъ Дембна, пречест. Мартинъ Ки-

шакевичъ надзиратель школъ и парохъ Лежанскій, чест. Іоаннъ Багриновичъ администраторъ парохи Кричевичъ.

Жены. Госп. Елена Кишакевичъ сопрѣдка надзирателя школъ и пароха Лежайска, госп. Марія Дѣдробичъ сопр. пароха Кориловки, госп. Екатерина Ганчакевичъ сопр. пароха зъ Дѣдробовки.

Въ покоротѣ зъ Решова зложилъ имѣнемъ Головной Рады въ Ланцѣтѣ поченіе Его Прѣкогодительства г. Графови Яльфредови Потоцкомъ, отъ котораго дѣже мило вѣдь принятый. Его Прѣкогодительство позоставивши оу сего предложеніи екземплярами програмѣ и арквашъ книги создателей, и препоручили в. собирателю въ Львовѣ оу сего вѣтись освѣдченіемъ, что въ способѣ Ихъ Догтоинства годный, до нашаго доброго дѣла причинитиа готови, хочутъ только рѣчь лѣчше по-знати. *)

По дарорѣ чрезъ Перемышль посѣщали в. собиратель комиссию окрѣжнѣ и мѣщевѣ Перемышлскѣ и заохочивъ до рѣбного дѣланія.

Гроши въ решовскому обводѣ самыи в. собирателемъ озбиранныи и до кассы дома народного пересланыи, выносатъ 67 зр. 20. кр. ср. За єдныи прислали в. собиратель до кассы дома народного и гроши зъ Перемышлскаго въ числѣ 150 зр. що чинить загаломъ 260 зр. 20 кр. ср. —

(Продолженіе)

Определеніе судовъ вообще.

(Заключеніе).

II. Затымъ сокровищемъ управлениемъ сдовничества въ декотрыхъ обводахъ сдовыхъ черезъ одинъ только сдѣлъ зменшие са-

*) Мы примѣчаемъ, же оуже отъ сего благородного Господина вплынѣль датокъ до кассы дома народного въ числѣ 200 зр. ср.

число предъначетанныхъ зразъ 218 об-
водовыхъ сдокъ съ включениемъ обво-
довыхъ коллегиальныхъ сдокъ на 112,
а именно:

I. Въ обрѣбѣ краевого сдда Львовскаго:

1) Рава съ Оугновомъ, 2) Жолкѣвъ съ
Каменюко Стрѣмиловомъ и Могами Ве-
ликими, 3) Сокаль съ Белзомъ и Радижо-
вомъ, 4) Броды съ Соколбжко и Лешнекомъ,
5) окрестность Львова съ Винниками, 6)
Львовъ 2. секція съ Щирцемъ, 7) Львовъ 3.
секція съ Квликомъ, 8) Борка съ Ходоро-
вомъ, 9) Городокъ съ Іанкомъ, 10) Бѣкъ
съ Глинанами сококбпно; но 11) Львовъ 1.
секція, 12) Львовъ 4. секція для табели кра-
евои и для книги основной, 13) Николаевъ,
14) Комарно, 15) Золочевъ, 16) Перемы-
шланы окроме управлennыми бѣдѣтъ.

II. Въ обрѣбѣ сдда краевого Перемышльского:

1) Дѣбецко съ Дыновомъ и Бѣрчонъ, 2)
Ирославль съ Радымномъ и Свеняжю, 3) Пе-
ремышль съ Нижанковичами, 4) Мостищи
съ Сдоковою Вышнею, 5) Ікорѣвъ съ Немиро-
вомъ и Краковцемъ, 6) Любачевъ съ Блазовомъ
сококбпно управлennыми бѣдѣтъ.

III. Въ обрѣбѣ сдда краевого Самборскаго:

1) Самборъ 1. секція съ Броницю, 2)
Самборъ 2. секція съ Старою Солею, 3) Ли-
зко съ Балигородомъ и Щакнымъ, 4) Добро-
миль съ Оутриками, 5) Торка съ Бориню,
6) Дрогобичъ 1. секція съ Подѣбжемъ, 7) Дро-
гобичъ 2. секція съ Мединичами, 8) Стрый
съ Жидачевомъ, 9) Сколе съ Сыновѣдзкомъ
Вышнимъ сококбпно; но 10) Санокъ, 11)
Лютовиска, и 12) Старе Мѣсто окроме у-
правлennыми бѣдѣтъ.

IV. Въ обрѣбѣ краевого сдда Краковскаго.

1) Могила съ Лѣшками а сѣдлищемъ

въ Краковѣ, 2) Хрѣбѣтъ съ Трѣбиню и Кре-
шовичами, 3) Подгорѣ съ Скавиною, 4) Вѣ-
личка съ Неполомичами, 5) Кенты съ Іандри-
ховомъ и Осѣціномъ, 6) Вадовичъ съ Зато-
ромъ, 7) Миленічъ съ Іандцкороню, 8) Сай-
бѣшъ съ Миловкою и Елению, 9) Іордановъ съ
Маковомъ и Мшаною Дольною, 10) Новыи
Торгъ съ Чорныи Дѣнайцемъ, 11) Добчицѣ
съ Іапановомъ, 12) Божна съ Оуткемъ Соль-
нимъ и Бресткомъ сококбпно; но 13) Кра-
ковъ 1. секція, 14) Краковъ 2. секція, 15)
Бѣла, и 16) Витничъ окроме управлennими
бѣдѣтъ.

V. Въ обрѣбѣ сдда краевого Решѣтскаго:

1) Решѣбѣ съ Тычиномъ и Глоговомъ,
2) Іанцѣтъ съ Соколомъ, 3) Розсадовъ съ
Нискомъ, 4) Переорекъ съ Прѣхникомъ, 5)
Лежайскъ съ Городищемъ, 6) Тарновъ 1. сек-
ція съ Тарновомъ 2. секціи, 7) Войничъ съ
Заключиномъ, 8) Домброва съ Жабномъ, 9)
Сендишѣбѣ съ Ропчицами, 10) Пильзно съ Бе-
рецикомъ сококбпно; но 11) Стришовъ, 12)
Колбашовъ, 13) Радомышль, 14) Мѣлецъ,
15) Тарноверегъ окроме управлennими бѣдѣтъ.

VI. Въ обрѣбѣ сдда краевого Ігульскаго:

1) Дацко съ Кростванкомъ, 2) Новыи
Санчъ съ Криницею, 3) Звишицѣ съ Іимано-
комъ, 4) Грибовъ съ Тажковичами и Сѣтни-
цию, 5) Горлицѣ съ Маластокомъ, 6) Злы-
городъ съ Кремпною, 7) Дѣклѣ съ Рымановомъ,
8) Березовъ съ Домарадзомъ сококбпно; но
9) Старый Санчъ, 10) Бѣчъ, 11) Іело и
12) Кросно окроме управлennими бѣдѣтъ.

VII. Въ обрѣбѣ сдда краевого Станиславовскаго:

1) Калдшъ съ Войниловомъ и Журавномъ,
2) Долина съ Болеховомъ и Рожнатокомъ,
3) Станиславовъ съ Галичемъ и Богородчанами,
4) Тысменица съ Толмачемъ и Отыпбесю,

- 5) Надѣрна съ Делатиномъ и Солоткиною,
- 6) Городенка съ Овертиномъ, 7) Снагинъ съ Гвоздицемъ, 8) Коломыя съ Заболотовомъ и Иблонокомъ, 9) Кутты съ Косюкомъ сококбпно; но Печенижинъ окромѣ управлѣніемъ вѣде.

VIII. Въ обрѣбѣ сдѣа краевого Тернопольскаго:

- 1) Залѣзець съ Подкаменемъ и Зборовомъ,
- 2) Тернополь 1. съ 2. секцію, 3) Скалатъ съ Тѣкани и Грималовомъ, 4) Борщтинъ съ Маріамполемъ и Рогатиномъ, 5) Бережаны съ Козовою, 6) Подгайць съ Монастирищами,
- 7) Теребовля съ Золотниками, 8) Чорткѣвъ съ Гвасатиномъ и Іиголницю, 9) Бучачъ съ Ізлобицемъ и Оустакомъ, 10) Борщѣвъ съ Озеранами и Мелницю сококбпно; но 11) Зварожъ, 12) Микдиницѣ и 13) Залѣщики окромѣ управлѣніями вѣдуть.

IX. Въ обрѣбѣ сдѣа краевого Черновецкаго:

- 1) Черновець 1. съ 2. секцію, 2) Винниць съ Пѣтиллю, 3) Радокѣвъ съ Белетиномъ,
- 4) Киполюнгъ съ Ватрок Дорною, 5) Случава съ Солкою сококбпно; но 6) Сторошенець, 7) Садогора, 8) Коцмань, 9) Заставна, 10) Башкѣвць, 11) Серетъ, и 12) Гѣра гдмора окромѣ управлѣніями вѣдуть.

Б. Статистій покѣренничества.

Само заведеніе нового сдѣбничества бажає такоже заведенія покѣренничества статистікаго. Отже во Львовѣ долженъ вѣти для вышшого краевого сдѣа єнеральныи прокураторъ, при вышшыхъ краевыхъ сдѣбовыхъ сенатахъ въ Краковѣ и Станиславовѣ застѣпающи єнеральнии прокураторы ізъ прочими покѣренническими управдниками. —

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ.

Въдень 27 листоп. Зъ Янглїи надѣйшли дѣже важныи депеши, которѣ, ткъ наїхъ оувѣряютъ, суть того содерданія, же англьское министерѣвмо во всемъ соглашвеа съ Габинетомъ вѣденыкимъ, что са касає спракы Шлезвикъ - Гольстинскон и союзничества нѣмецкого; заразомъ але нарадитъ вѣйнѣ розпочинати, — и ткъ денекотрыи говорять, наѣть посерединчеству свое офферде.

Голомуць 30 листоп. О конференції, которѣ ткъ есьмо оуже вспомнили, же са въ палатѣ Е. Прѣсв. кард. Ірхепископа отѣбли, докѣдемъ са, мало быти зъ початкѣ великое разномінѣе и неогласіе. Говорятъ такоже, же министръ Мантайфель заберамъ са оуже позакуера о полночи до отѣзды а наѣть и козы вѣли до того прилагодженіи. Однакоже привытіе маюра и кор. адъютанта г. Мантайфель такоже никоторїи телеграфическіи депеши, здаєя оубінли грозацій раздоръ и привели до соглашія нараджвюніихъ политикивъ въ спракѣ нѣмецкой и шлез. голистинской. При вчераишомъ обѣдѣ спикано тоаity за здоровлю обохъ владѣтелевъ. Отѣзджающаго о 7 годинѣ министръ г. Мантайфель отпроваджвалъ кн. Шварценбергъ ажъ до повоза. Іестрїйскій презид. министръ. отѣхдалъ въ токарнештвѣ российскаго посла г. Майндорфъ о 1. годинѣ зъ рана до Вѣдна.

— Послѣ найважнѣйшихъ денныхъ новинъ можна надѣятися, же неогласія между Іестрїемъ и Прѣсами спокойно укончатса. Електоръ Киргїскій поверне до Капель. Бавары и Прѣсы мають са зъ краю оуетѣпiti. Прѣсы здаєя мали сгодитися на всѣ предложенія зо стороны австр. Габинету и не вѣдуть въ переходѣ екзекуціоннї армїи до Шлезвикъ - Гольстинѣ нїакон перепони чинити.

Франкфуртъ. Намѣнничество къ Кѣль мало предложити свои желанія союзникомъ да бы зо своей стороны призначилъ комиссара, съ которыми бы въ переговоры вступити могло.

— Поглѣ донесеній зъ Шлезвикъ примѣчено величъ дѣятельности къ таворѣ авнѣскомъ, ограблено стагаютъ всѣ войска ко серединѣ; надѣятись можна и то такъ са зднѣ въ короткомъ времени нападеніа зъ Миѳонды, скоро только Гольстинци ихъ не оупередатъ.

— Въ Кассель оуважаютъ за великое чистѣ, сливы войска союзныи оуступили, понеже край такъ бѣдный неможе доставити прокормленіа тылиже. Хотать такожде чрежъ выслачника письменное желаніе въ имени всѣго жительства кнѧзеви предложити, да бы такъ найкорше поверили изволилъ.

Загребъ 20 листоп. О копросѣ болгарскому, который сильнымъ посредничествомъ российскаго послы въ Цариградѣ царлико разрешился, доносатъ слѣдующе: Сильное тоѣ посредничество России въ справѣ болгарской мають Болгары найпаче Архимандритѣ Кокацевичъ зъ монастыра въ Рильскѣхъ завдачти, и же цареви российскому лично знаемый, єздилъ сего рочного лѣта до Петрограда, да бы тамъ у цара за ской нещасный народъ ходотайствовати. И тѣмъ добрѣ зробилъ. Но Царь такъ приобѣщалъ помошъ, такъ и додержалъ слова. Кавецевичъ покерниль назадъ въ Болгарію и здѣлалъ тое, же при монастырѣ въ Рильскѣхъ оуцрѣжено семинарію на кошта Цара, и же ежегодно выглати са бude колъкохъ болгарскихъ молодцѣвъ въ Росію къ воспитанію на кошта державы до стана священнаго. Также оуцрѣжитъ са въ Рильскѣхъ книгопечатна и много шкôль въ Болгаріи; кромѣ того полчили болгарскіи церкви неоцѣненное

сокровище въ ордѣахъ церковныхъ, антибрѣгѣскихъ книгахъ и проч. Даже вачитса (мовитъ дописователь), же тоѣ восторжеско царство лѹчише богословіемъ и дипломатикою, таѣ искѣсткомъ коенными закоєвати дасть са. — О прикаюченіахъ архимандрита Кокацевича возбѣщае „Южно Слованскій Вѣстникъ“ зъ Бѣкареѣ подъ 14 листоп: Бѣшій сербскій протоинингель Кокацевичъ, теперѣшній архимандритъ въ Рильскѣхъ въ Болгаріи приѣхалъ сюда сими днами. Ледвимъ го знова спозналъ. Бѣхъ чуборкою въ каретѣ, и цѣлый сїаѣлъ дїамантами, полчили бо отъ самаго Цара крестъ архимандритскій и двѣ панагии брилантами выгаджені. Тотъ прогащеній мѣжъ, иже теперь для Болгаръ стала са историческими мѣжемъ, дивнѣю перешолъ сдѣлъ. Бѣль давно за правленіа кнѧза Михаила въ Сербіи протосингельемъ; но понеже оуважалъ его правленіе за законное, побѣдивша сторона заарештовала его, и казано мѣдѣніи то 100 ударовъ на плечѣ и 200 битоговъ, да бы выдалъ прочихъ до списку належащихъ. Поглѣ того насилиемъ противъ законамъ церковныхъ отсадили его зъ достоинства, и въ томъ нѣжденномъ состояніи прѣишолъ въ Акітрю. Теперѣшній патріархъ не хотѣлъ его прѣимити до монастыря, отже принужденъ вѣлъ отъ 1842 до 1846 вѣкать са по Новомъ Садѣ и Земинѣнѣ. Вже до того прѣишло, же свою реверенду спродаѣлъ жидови, и пойшолъ до Болгаріи, где го гоитинно принято. Эъ оттамъ выланый пойшолъ до Петрограда. Икъ поглѣ того кнѧзь Милошъ таиже прѣѣхалъ, представилъ его Цареви. Царь познакши къ немъ образованого человѣка, обдаровалъ его, и назначилъ ему рѣчнѣ платню 1800 рублей. Тиѣръ привезъ множество ордѣй и книгъ церковныхъ, и выробилъ для Болгарокъ много произведеній.

Львовъ ^{29/11} 1850. По дикотрыхъ днів-
никахъ нѣмецкихъ и польскихъ покшинано та-
кій крикъ, що селанинъ не хоче робити, и же
черезъ тоє дорожна. необходина вѣда и. пр.
злїй слѣдствїа настѣплать. — Оджеjkъ чдлъ-
емъ, що селане хотатъ до в. правителѣства
подати прошенїе, щобы неробокъ до роботы
присиловати. — И такъ коли сурядники, сва-
щенники, ремесльники, а особено селане такъ
роботами заняти, що въ часахъ живъ на-
вѣть нощь до помочи брати мѣсяцъ, бо при
мѣсяци жнвтъ, и косатъ, видимо по мѣсяцахъ
багато неробокъ, котори противно въ такъ
дорогїй часъ нищо не дѣлаючи, день и нощь по
каварнажъ сидатъ, або въ бѣларъ штурка-
ютъ, або въ карти играютъ. — Они то по
найбѣльшої части суть, що такій крикъ роз-
водатъ, же никто робити не хоче. — Од-
жеjkъ єдъ нихъ самыхъ бы зчинати, и ихъ
до роботы присиловати подобало.

Левъ зъ надъ Быстроцѣ.

ВСЯЧИНА.

Въ селѣ Ль: коло Льгова закладили по-
менникъ 3. май. На тоє приходитъ дѣдичъ,
дивитъ сѧ на изображенїе Іисуса Христа, и
питаєтъ людей, соказуючи на простирадло,
що то єсть? — Здаєга, же онъ ихъ хотѣль
въ поле выкрадити, но не такъ сѧ стало,
бо го люде въ поле выпродадили. Оджеjkъ,
соказуючи на простирадло, питаетъ, що то
єсть мои люде? На то люде: Я бы пане то-
го незнаете? Ни, каже панъ. — Гм! каже
хлопъ, дивно менѣ, же бы тоє незнаете,
таджеjkъ то паньшина тамъ заказана; тог-
ды сѧ паньшина приверне, коли той гдазъ
са розберне. — Съ стыдомъ одйшолъ панъ,
не мовлячи ничего болїше.

Редакторъ И. ГУШАЛЕВИЧЪ.— Типомъ и
накладомъ Института Ставропигіанскаго.

ВОПРОСЪ.

Чи тебе родино, бѣдна сиротино,

Стара русска ненька

Въ педоли скупала

И щастя недала?

Щось така бѣдненька

Такая бѣдненька! такая нуждненька!

Що въ свой хатинѣ

Горенько рыдаешь,

И кута немаешь,

Давно — не отъ нынѣ.

И кто жъ хоть одну тугу кручиную

Подѣлить съ тобою?

Всѣ тя поругаютъ

Тобоюсь встыдають,

Бо ты сиротою!

Бо ты сиротою, до того нѣмо!

Въ досвѣтѣ заранью

Мовбы о полночи,

Проплакавши очи,

Ходишь въ отчаянью! —

Курстъ Львовскій.

дня 3. Студня.

Въ монетѣ конвенційной.	гот.		гропш.		товаромъ	
	зр.	кр.	кр.	зр.	кр.	зр.
Червонецъ голенд. . .	5	48	5	57		
Червонецъ цѣсар. . .	5	51	6	2		
Рубель среб. росс. . .	1	57	1	59		
Галицкій заставній листы						
за 100 зр. . .	94	—	95	—		

Вѣдень 2. грудня обліг. 5% — 93; 4½% —
81; 4% — 71; 2½% 48.